

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCII. ad annum CCCCXXX.

Parisiis, 1644

Epistola XIII. Caelestini Papae I. Ad Maximianvm Constantinopolitanvm
Episcopvm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14918

longa a maioribus vetustate sic reliquit, vt maiorem summam redditum clericis pauperibus & monasteriis annis singulis præciperet erogandam: sed hæ possessiones ibidem constitutæ in damnum pauperum, huius negligentia (vt grauius nil dicamus) qui his præfuerat, ea sunt ratione tractatæ, vt non solum consueta non soluerent, verum etiam subreptitia impetratiōne earum iustum dominium violetur. Rogamus pietatem vestram, vt religiose & illustri domui & ecclesiæ id pro clementia vestra præstetis, vt omnis ab his infidantium inquietudo discedat, vt tam ecclesiæ quam suis dominis sit tuta possessio. Quod inde almoniæ pauperum acquiritur, vestrum esse crederetur. Data Idibus Martii, Flauio Aetio & Valerio viris clarissimis consulibus.

EPISTOLA XIII.

CÆLESTINI PAPÆ I.

AD MAXIMIANVM CONSTANTINOPOLITANVM
EPISCOPVM.

Cælestinus episcopus, Maximiano episcopo Constantinopolitano.

VIDIMVS & amplexi sumus fraternitatem tuam in literis tuis, talemque sanctitatem tuam, qualem noueramus, inspeximus, simplici scilicet puritate gloriosum & mentis fulgore potius quam honore perspicuum; quem in se atque in statum suum illa, de cuius fide semper gloriamur, ecclesia, quæ nunc te præfulem diuino iudicio, postquam illum qui eam obsidebat eiecit, accepit. Sume gubernacula nota tibi nauis, eamque, vt didicisse te ex tuis prioribus nouimus, rege. Obsiste vndis, quas ille ventus, qui & a naui vectores abegerat, sed omnibus inimicus excitauit, omni eam laterum cupiens compage dissoluere, vt rapidis eam posset vorticibus deuorare; professus falsum (quid enim non iniquitas profitetur?) gubernatoris officium, vt videretur regere, quos perdere nitebatur. Adhuc te excitata ab eodem vndæ circumsonant, & elati fluctus vel procellæ solicitant: resiste peruigil, & commissæ tibi nauis magister, saluti commissorum tibi qua potes cura succurre. Fac quietum mare esse quo nauigas: fac tua arte tutam nauem post eas tempestates, quas sustulerat,

quam gubernas. Illum sequere piscatorem, qui maris aquas pedibus, ut ad Christum Dominum nostrum, quem ambulan tem in mari viderat, posset peruenire, calcauit.

Sequere priorum, a quibus eruditus es & nutritus, exempla pontificum, beatissimi Ioannis in prædicando scientiam, sancti Attici in repurgandis hæresibus vigiliam, decessoris tui Sisinnii, cuius te successorem creditus, simplicem puritatem; ut de illa (ut solebamus) gratulemur ecclesia. Congrega sparsos, piumque animum, qualem te habere nouimus, in eos quos dislipauerat perturbator exerce. Congrega populos tuos ad matris suæ vbera: reuoca quos imbibito veneni sapore abstraxerat inimicus. Confirma in fide quos videris appetitos, cura quos inspexeris vulneratos, remoue qui non sentiunt medicinam: interdum enim dolor tollitur, & cum ea quæ sunt noxia præciduntur, salus reliquis præparatur. Latus campus est, frater carissime, in quo gloriam & vigilantis pastoris & benigni sacerdotis exerceas, & sapore mentes Christianæ salubritatis infundas: ut plus in reparando potuisse te liqueat, quam ille potuit in lœdendo, qui imitator diaboli maluit esse quam Christi, perturbans omnium ecclesiarum quietem, cui nunc debemus operam in commune præstare, ut omnium vna fides & vnu sit animus sacerdotum. Teneat manus tua dominicum ventilabrum, & purget aream creditam tibi, ut a frumentis paleæ separantur, & omne, iuxta mandatum Christi Dei nostri, hor- Luc. 3.

Exhortatur
se qui mā-
jorum ve-
stigia.

Locū impietas nouella non habeat, & compresso olim per totum orbem sua damnatione noto Cælestiano errori a tua vigilancia resistatur; ut quicumque huius dogmatis sunt sequaces ab omni societate hominū repellantur. Obsistat illis per te Spiritus sanctus his in omnibus qui ad has quascumque conantur prouincias peruenire, ne eorum impia prædicatio resurgat. Obsistite eis: ita enim, ut damnentur quocumq; perueniunt, innotescunt, & tamquam non illis sententia toties repetita sufficiat, longinquas terras remotasque prouincias inquietant: sed eos ille persequitur, cuius fidem sua prauitate persequi nitebantur. Sed quo se abscondant, ad quas latebras confugiant, sua se impietate prodentes, * non possunt. Filios vero nostros

De repel-
lendis Pe-
lagianis.

* inueni-
re Concil. Tom. 4. Rrr ij

500 CÆLESTINI PAPÆ I.

religiosos viros Ioannem presbyterum & Epictetum diaconum cum magna lætitia suscepimus, & cum maiore gratulatione remisimus. Data Idibus Martiis, Flauio Aetio & Valerio viris clarissimis consulibus.

EPISTOLA XIV.

CÆLESTINI PAPÆ I.

AD CLERVM ET PLEBEM
CONSTANTINOPOLITANAM.

Cælestinus episcopus clero & plebi consistentibus Constantinopoli.

*E*XVLTATIO matris est congregatio filiorum : denique lætatur ecclesia, ita se filios, quos diabolus disperferat, iterum congregasse, ut ex his, nisi filius perditionis, nemo sit perditus: quia eum filium suum nequaquam pater agnouit. Illum namque ex quo erat (sicut legimus) imitatus, vobis legitimis Dei filiis hereditatem conabatur auferre, quos dicente Apostolo, *pro fide vestra & heredes Dei, & Christi nostri futuros credimus coheredes.* Non ergo ei palam de his referre permisum est, qui de ipso magis per arma fidei triumpharunt: victores vos, imo communis regis de hoste victoriam loquitur tyrannus exclusus: vicit in vobis, cuius incerta ferri diuinitas putabatur. Separetur

* prauitas, quæftionem dixerim quam sibi vnuſquisq; be-

Congratulatur de profrato hærefiarcha. *natia-
ne credens debet simpliciter aperire. Quis enim ad exa-

men vocare audeat Deum, eumque discutere qualiter ve-
nerit subuenire? Non fuit difficile Deo posse quod voluit,
cum dignatus est liberare, qui potuit. Sed vnde illi pecca-
tori in tanta caligine sua lumen non videre? Vnde ter-
renis argutiis in superioribus positam colligere veritatem?
Hæc intenebris suis videre non possunt, qui lucernæ illius
verbum nesciunt, quod esse lumen semitis suis Dauid pro-
pheta testatur. Cum quo psalmographo (ut supra dixi-
mus) matrem lætantem, in uterum suum, quem dissipatio
hucusque ridicula & blasphema turbabat, reuersis filiis,
cantare deleat: *Ecce quam bonum & quam iucundum habita-
re fratres in unum.* Competenter hæc ergo verba de eo fue-
rim mutuatus: mihi namque ex parte maxima, veneran-
dæ Trinitatis auxilio, ecclesiæ vniuersalis quietem & sum-

Psal. 113.

Psal. 112.

Psal. 132.